

PREMIUM

Hoogeloon-aanvoerder Yannick Sol. © Kees Martens/DCI Media

Afgekickt van drugs en dan terugkomen in amateurvoetbalcultuur: ‘Als mijn teamgenoten bier halen, halen ze voor mij een colaatje’

Yannick Sol (29) is aanvoerder bij Hoogeloon, maar persoonlijk heeft hij zijn grootste strijd al gevoerd. De middenvelder kickte 5,5 jaar geleden af van drugs en is nog altijd clean. „Voor veel mensen staat alcohol gelijk aan plezier, voor mij al lang niet meer.”

Yvonne van Beek 28-01-24, 08:01

Politieagenten, ambulancepersoneel en een man of dertig uit zijn woonplaats Hoogeloon stonden in de zomer van 2018 om de auto van Yannick Sol heen. De huidige aanvoerder van de lokale voetbalclub was bewusteloos geraakt achter het stuur en („gelukkig zonder iets te raken”) tot stilstand gekomen. De oorzaak? Drugsgebruik.

Het was het moment dat Sol wist: zo kan het niet langer. Nu, 5,5 jaar later en nog altijd clean, blikt hij terug op dat moment en de jaren die eraan vooraf gingen. „Hier in de regio, in deze dorpen is het nog altijd vrij normaal om heel vroeg te beginnen met drinken. Dat zal

tegenwoordig een jaar of 14, 15 zijn, maar ik dronk op mijn 13de al af en toe een pilsje. Daarna ging ik experimenteren, wiet roken, daarna xtc en cocaïne gebruiken. Misschien waren er mensen die een slechte invloed op me hadden, maar ik had ook de ‘pech’ dat ik er zo nieuwsgierig naar was.”

Fulltime mee bezig

Het ging van kwaad tot erger. In het jaar voordat hij uiteindelijk werd opgenomen, had hij er naar eigen zeggen een fulltime werkweek aan. „Ik zat op school, later ging ik werken. Ook voetbalde ik nog drie of vier keer in de week. En tussendoor gebruikte ik. Dan haalde ik voor het werk drugs, was ik op het werk bezig met wanneer ik kon gebruiken en moest ik 's avonds nog regelen dat ik voor de dag erna nog genoeg had. Je bent er echt 24/7 mee bezig.”

In zijn omgeving hadden ze wel door dat het niet goed ging, maar echt tot hem doordringen konden ze niet. „Ik dacht dat ik er zelf wel vanaf kon komen. Dan zei ik tegen mezelf: vandaag nog en daarna stop ik. Maar dat zeg je duizend keer tegen jezelf en het lukt niet. Mensen om me heen zagen dat wel. Ik zag er slecht uit, was veel afgevallen. Op een gegeven moment woog ik nog maar 65 kilo, terwijl ik 1,88 meter ben. Ik probeerde zo min mogelijk thuis te zijn, als verslaafde lieg je alles aan elkaar. Ik wilde ook niet horen dat ik echt een probleem had.”

Afkicken

Tot het moment in de zomer van 2018 dat hij zichzelf onder invloed terugvond achter het stuur. „Als ik op de snelweg had gereden, was het veel erger geweest. Ik wist dat ik iets moest veranderen, zo kon het niet verder.” Sol werd opgenomen. „Ik moest een week detoxen, je moet clean zijn als je de kliniek ingaat. Dat is me gelukt. Ik was bewust naar mijn ouders gegaan, zodat zij mij ook in de gaten konden houden. Ik heb op dat moment alles toegegeven waarover ik gelogen had. Die hele druk viel eraf. Vanaf dat moment heb ik nog nooit zo’n goede band gehad met mijn ouders, broer en zus”

Sol, als ervaringsdeskundige inmiddels al een paar jaar vrijwilliger bij de stichting Eyes Wide Open Hoogeloon (die zonder oordeel in gesprek gaan over drugsgebruik), zat acht weken in de kliniek. Daarna mocht hij een keertje op een zondag 2,5 uur naar huis. Hij wist meteen wat hij wilde doen: voetballen. „Ik had al met de trainer gesproken en iedereen in mijn team reageerde super positief. Ik vond het heel moeilijk om te vertellen omdat ik me schaamde en het idee had dat ik gefaald had. Maar achteraf was het heel fijn. Dus toen ik even weg mocht uit de kliniek heb ik een half uur meegespeeld in een bekerwedstrijd. Ik was kapot, maar het was heel fijn.”

Bier na de wedstrijd

De veelscorende middenvelder keerde terug in zijn elftal, dat inmiddels na de degradatie afgelopen jaar in de derde klasse speelt. Als verslaafde terugkeren in de maatschappij en niet terugvallen, dat is ontzettend moeilijk. En helemaal in de amateurvoetbalcultuur, waarin het heel normaal is om na je wedstrijd een biertje te drinken in de kantine. „Bij ons in de kleedkamer hebben ze het gelukkig geaccepteerd en als mijn teamgenoten bier gaan halen, halen ze voor mij een colaatje. Iedereen houdt er rekening mee. Maar inderdaad, als je ergens komt waar mensen niet van mijn verleden weten, moet je uitleggen waarom je niet drinkt.

Best gek eigenlijk. Voor veel mensen staat alcohol gelijk aan plezier, voor mij al lang niet meer.”

Maar nuchter heeft Sol het ook prima naar zijn zin bij Hoogeloon, dat dit seizoen met een nieuwe staf en spelers sportief slecht startte. „Als er een aantal mensen vertrekt, is dat voor zo'n kleine club lastig op te vangen. Maar de laatste wedstrijden voor de winterstop voetbalden we al een stuk beter. Ik heb er wel vertrouwen in dat het goedkomt. Promotie zit er voorlopig niet opnieuw in, dat was destijds een unieke prestatie voor ons kleine clubje.”